

3- Üçüncü Basamak: Semavatta devam ile cereyan eden sükûn, sükût, nizam...

Üçüncü Basamak: Semavatta devam ile cereyan eden sükûn, sükût, nizam, intizam, ittıradan hissedildiğine nazaran, semavat ehli, arz sakinleri gibi değildirler. Evet, arzda bulunan nifak, şikak, ihtilaf, ezdadın içtimai, hayır ve şerrin ihtilatı gibi şeyler, semavatta yoktur. Bu sayede semavatta nizam ve intizamı bozacak bir hal yoktur. Sakinleri verilen emirlere kemal-i itaatle imtisal ediyorlar.

“Semavatta devam ile cereyan eden sükûn, sükût, nizam, intizam, ittırad...”

Göklere baktığımızda **kargaşa değil düzen**, başıboşluk değil **ölçülü ve devamlı bir işleyiş** görüyoruz. Buradaki **sükûn ve sükût**, hareketsizlik demek değildir; **gürültüsüz, kavgasız ve emre tâbi bir faaliyet** demektir. **İttırad** ise bu düzenin istikrarlı ve devamlı şekilde sürmesidir.

“Semavat ehli, arz sakinleri gibi değildirler.”

Yeryüzünde insan ve cinler **imtihan gereği irade sahibidir**; itaat eden de olur, isyan eden de. Semavatın esas sakinleri olan meleklerde ise böyle bir isyan ve çekişme görülmez. Kur’ân onların:

لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

“Allah’ın kendilerine emrettiğine karşı gelmezler; kendilerine emredileni yaparlar.”

olduklarını bildirir.

Evet, arzda bulunan nifak, şikak, ihtilaf, ezdadın içtimai, hayır ve şerrin ihtilatı gibi şeyler, semavatta yoktur.

Nifak, içi başka dışı başka olmak; **şikak**, ayrılık ve çatışma; **ihtilaf** ise birbirine muhalefet etmektir. Dünyada insanların nefisleri, menfaatleri ve iradeleri bulunduğundan **çatışma ve çekişme meydana gelir.**

“Ezzadın içtimai, hayır ve şerrin ihtilatı...”

Dünya, **zıtların bir arada bulunduğu imtihan meydanıdır**: iman-küfür, itaat-isyan, hayır-şer, güzel-çirkin beraber bulunur. Bu karışım, dünyanın imtihan yeri olmasının neticesidir.

“Bunlar semavatta yoktur.”

Semavatın esas sakinleri olan meleklerde **nefsânî rekabet, menfaat çatışması ve Allah'ın emrine karşı isyan** bulunmadığından, dünyadaki türden bir karışıklık meydana gelmez.

Kur'ân şöyle buyurur:

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۚ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْطُرُونَ

“Göklerde ve yerde kim varsa O'nundur. O'nun katındakiler, O'na ibadetten büyüklük taslamaz ve usanmazlar. Gece gündüz tesbih ederler, gevşemezler.”

(Enbiyâ, 21/19-20)

“Semavatta nizam ve intizamı bozacak bir hal yoktur.”

Çünkü semavat ehlinin vazifesinde **ne isyan ne rekabet ne de vazifeye müdahale vardır**. Her biri kendisine verilen vazifeyi yerine getirir. Bu sebeple semada görülen

muazzam düzen, sakinlerinin de **emre itaatkâr bir mahiyette bulunduğuna** işaret eder.

“Kemal-i itaatle imtisal ediyorlar.”

İmtisal, emre tam olarak uymak demektir. Yani melekler Allah’ın emrine **eksiksiz ve tereddütsüz itaat ederler**.

Kur’ân’ın ifadesiyle:

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ۚ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ ۚ وَإِنَّا لَنَحْنُ
الْمُسَبِّحُونَ

“Bizden her birinin belli bir makamı vardır. Şüphesiz biz saf saf duranlarız. Ve şüphesiz biz tesbih edenleriz.”

(Sâffât, 37/164-166)

Hülâsa

Yeryüzünde irade ve imtihan sebebiyle çatışma vardır; semavatta ise devamlı bir düzen ve sükûnet görülür. Bu da semavatın sakinlerinin **itaatkâr, vazifelerini bilen ve Allah’ın emrine karşı gelmeyen mahlûklar** olduğuna işaret eder.